

CNT-FAI

La CNT(Confederació Nacional del Treball), va ser fundada a Barcelona en 1910, és un sindicat anarquista que va integrar a tots els sindicats independents, amb major representativitat a Catalunya i València.

La CNT va celebrar el "I Congrés Ordinari" a Barcelona en 1911.Després va continuar il.legalment fins 1914.En 1916 va arribar a un patè d'acció amb la UGT, que es plasmar en les vagues de 1917.

En 1918, es va decidir formar un sindicat per indústria o rama en les ciutats grans, i un sol sindicat en ciutats petites i pobles.

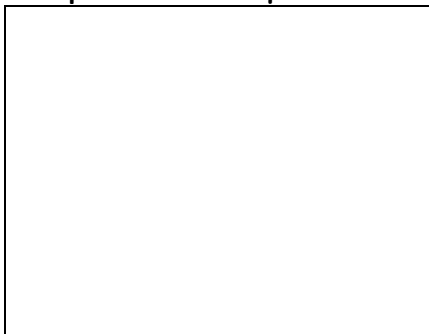
En 1919 es va celebrar el "II Congrés Ordinari" a Madrid.

La CNT es va associar amb la Assciació Internacional de Treballadors(AIT) en 1922.

En la dictadura de Primo de Rivera, de 1923 fins 1931, la CNT va passar a la clandestinitat. La crisi de al CNT va afavorir, en 1922 la cració de la FAI(federació Anarquista Ibérica), integrada per la Unió Anarquista Portuguesa i la Federació Nacional de Grups Anarquistes d'Espanya.

El "III Congrés Ordinari" es va celebrar a Madrid en , i es va decidir agrupar els sinindicats de rama o indústria en Federacions Nacionals d'Indústria.

La CNT més realista formada per anarconsindicalistes(rebutjava tota organització política, desitjava organitzar la societat a base de sindicats) revolucionaris i actius, la FAI més ideològica integrava als anarquistes radicals; respectiment, eren el sindicat i el partit anarquista d'Espanya.

La FAI va tratar de fer-se amb la direcció de la CNT, a la que acusava de ser moderada i desviar-se cap al anarcocomunisme.

Durant el període s'hi van produir situacions complicades entre la FAI i els anomenats "Treintistes" (Trenta anarquistes destacats que van firmar un manifest contra el extremisme de la FAI).

Al Febrer de 1936, va guanyar el Front Popular (sector radicalitzat de l'esquerra republicana), amb el recolzament quotionat de la CNT i la FAI, que responian a la amnistia promesa als camaradas que estaven emprisonats desde la rebelió en Asturias de 1934.

En 1936, després de l'insurrecció militar, els membres importants que van portar el pes de la revolució (Buenaventura Durruti, Ángel Pestaña, Juan García Oliver, Federica Montseny Mañé i Diego Abad.

De Juliol de Quan va esclatar la rebelió militar al Marroc el dia 17 de Juliol de 1936, els anarquites van luitar en defensa de la República, recolzats per les divisions lleals del Exèrcit, pat de la Guardia Civil i la Guardia d'assalt.

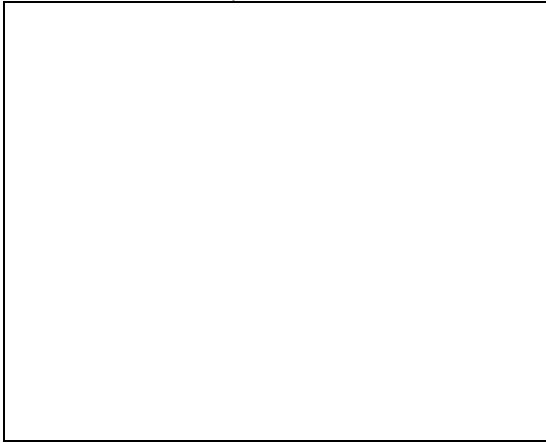
El 19 de Juliol, es va formar un govern republicà de centre ja que els socialistes no volien pendre responsabilitats governamentals.

El 20 de novembre de 1936, Buenaventura Durruti, dirigent de la FAI, va morir n circumstancies desconegudas, lluitan en la Ciutat Universitaria de Madrid.

La CNT, davan t l'arribada dels nacionalistes a Madrid, esva traslladar a València. El 17 de Maig de 1937, el presiden del govern republicà Juan Negrín López va presidir e tot lo relacionat amb la CNT.

El 25 de maig de 1937 la FAI va ser excluida els tribunals populars, dels comités de al CNT-FAI de Catalunya i van ser substituïts per Consells Municipals.

En 1937 Negrín va traslladar a Barcelona la residència del govern i la Generalitat va quedar reduïda a una institució burocràtica sense funció política.

En 1938 la CNT, la FAI, i al FIJL(Federació Ibèrica de Juventuts Libertaries) van formar Moviment Libertari Espanyol(MLE).

Quan va acabar la Guerra Civil, la CNT es va trobar en la clandestinitat, formant una organització a l'exili en França.

A partir de la mort de Franco en 1975 , es va restablir a Espanya amb molt poc seguimen.